

Sygn. akt IV U 1681/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 08 września 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 27 października 2014 roku nr (...)

w sprawie W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przelicza wartość kapitału początkowego jak również wysokość emerytury należnej odwołującemu W. W. ustalając jej wysokość na kwotę 3.198,37 zł brutto, a po waloryzacji od 01.03.2015r. na kwotę 3.234,37 zł brutto.

sygn. akt IV U 1681/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 września 2015 r.

Decyzją z dnia 27.10.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie art. 24a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 z późn. zm.) przyznał W. W. emeryturę w miejsce pobieranej renty z tytułu niezdolności do pracy począwszy od dnia 12.10.2014 r. tj. od ukończenia powszechnego wieku emerytalnego. Wysokość emerytury została ustalona w oparciu o art. 26 powołanej ustawy. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 71011,10 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 537976,37 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 209,20 m-cy. Wyliczona kwota emerytury wynosi 2911,03 zł. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określony w art. 26 ustawy emerytalnej: $(71011,10 + 537976,37) : 209,20 = 2911,03$ zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2397,04 zł.

W. W. w odwołaniu od tej decyzji wskazał, że nie zgadza się z tak naliczoną wysokością emerytury, ponieważ jest ona niezgodna ze stanem faktycznym. Zdaniem odwołującego przyjęte zarobki w latach 1981-1983 zostały zaniżone, nie uwzględniono jego zarobków z okresu zatrudnienia w (...), gdzie przez okres 5 lat zarabiał 1,5 średniej krajowej, nie uwzględniono mu okresu urlopu dewizowego za okres pracy w (...). Jego zdaniem naliczenie emerytury zgodnie z art. 26, art. 53 i art. 183 wg starego systemu byłoby korzystniejsze. Ostatecznie domagał się ustalenia wysokości emerytury na podstawie przedłożonej dokumentacji pracowniczej odstępując od żądania ustalenia jej wg starego systemu (k.20as).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. W. ur. (...) r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy. Kapitał początkowy organ rentowy ustalił decyzją z dnia 10.03.2008 r. i ostatecznie decyzją z dnia 23.10.2014 r. W decyzji z dnia 23.10.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił kapitał początkowy na dzień 01.01.1999 r. na kwotę 168846,28 zł. Do obliczania podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1979-1988 ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 105,70%. Staż pracy na dzień 01.01.1999 r. uwzględniony przy ustalaniu kapitału początkowego wyniósł 31 lat, 4 miesiące i 3 dni okresów składkowych tj. 376 miesięcy oraz 9 miesięcy i 14 dni okresów nieskładkowych. Do stażu pracy nie uwzględnił okresu urlopu dewizowego od 05.07.1988 r. do 31.08.1988 r. po zakończeniu pracy na budowie eksportowej w b. Czechosłowacji. Ustalając wysokość zarobków za lata 1981-1983 organ rentowy oparł się na piśmie Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego dotyczącego okresu zatrudniania odwołującego w(...) w T.. Wysokość zarobków za okres od 05.11.1974 r. do 31.07.1979 r. w (...) organ rentowy ustalił je na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 07.02.2005 r. wystawionego przez (...) Sp. z o.o. W zaświadczeniu tym wskazano, że za lata 1974-1976 brak jest kart zarobkowych, wobec czego za te lata przyjęto minimalne wynagrodzenie pracowników - zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej.

/okoliczności bezsporne/

Zaskarżoną decyzją z dnia 27.10.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie art. 24a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 z późn. zm.) przyznał W. W. emeryturę w miejsce pobieranej renty z tytułu niezdolności do pracy począwszy od dnia 12.10.2014 r. tj. od ukończenia powszechnego wieku emerytalnego. Wysokość emerytury została ustalona w oparciu o art. 26 powołanej ustawy. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 71011,10 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 537976,37 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 209,20 m-cy. Wyliczona kwota emerytury wynosi 2911,03 zł. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określony w art. 26 ustawy emerytalnej: $(71011,10 + 537976,37) : 209,20 = 2911,03$ zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2397,04 zł.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 27.10.2014 r. -k. 10-11 ar czII

W. W. od 05.11.1974 r. do 31.07.1979 r. był zatrudniony w (...)w wymiarze pełnego etatu i otrzymywał wynagrodzenie akordowe. Z dokumentacji pracowniczej wynika, że odwołujący pobierał wynagrodzenie: w okresie od 05.11.1974 r. według stawki 13,50 zł za godz., od 15.09.1976 r. według stawki 15,50 zł za godz. W 1977 r. jego zarobki wyniosły 57239,00 zł, w 1978 r. 70130,00 zł, a w 1979 r. 50246,00 zł. W okresie od 16.08.1979 r. do 31.08.1988 r. odwołujący był zatrudniony w (...)w T., a jego zarobki wynosiły w 1979 r. 29971 zł, w 1980 r. - 71326 zł, 1981 r. - 109467 zł, w 1982 r. 181994,32 zł, w 1983 r. 160896,57 zł i w 1984 r. 288979,00 zł.

Dowód: dokumentacja pracownicza -k. 26-44 ar,

karty zarobkowe -k. 84 as,

akta osobowe,

Sąd zobowiązał organ rentowy do hipotetycznego wyliczenia wysokości emerytury odwołującego przy uwzględnieniu najkorzystniejszego wariantu z uwzględnieniem wynagrodzenia wnioskodawcy w (...) od 05.11.1974 r. do 31.07.1979 r. i (...) w T. w okresie od 16.08.1979 r. do 31.08.1988 r. wynikającego z dokumentów zgromadzonych w toku niniejszego postępowania. Pismem z dnia 06.05.2015 r. organ rentowy wskazał, iż kapitał początkowy wyliczony zgodnie z zarządzeniem Sądu na dzień 01.01.1999 r. wyniósłby 171848,16 zł. Natomiast hipotetyczna wysokość emerytury wyniosłaby 2956,74 zł brutto, a po waloryzacji od 01.03.2015 r. - 2992,74 zł brutto. Do obliczania podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1979-1988 ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 108,55%. Odwołujący kwestionował wyliczenie organu rentowego poza ustaleniem wysokości zarobków za rok 1983 r. Ustosunkowując się do zarzutów odwołującego organ rentowy w piśmie z dnia 24.06.2015 r. wskazał, iż kapitał początkowy wyliczony na dzień 01.01.1999 r. wyniósłby 173407,30 zł. Natomiast hipotetyczna wysokość emerytury wyniosłaby 2980,49 zł brutto, a po waloryzacji od 01.03.2015 r. - 3016,79 zł brutto, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósłby 110,03%. Odwołujący ustosunkowując się do tego wyliczenia przedłożył uzyskane z Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w K. karty zarobkowe za lata 1979-1984. Sąd zobowiązał organ rentowy do hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego i wysokości emerytury odwołującego przy uwzględnieniu najkorzystniejszego wariantu z uwzględnieniem treści kart zarobkowych za lata 1980-1984.

Pismem z dnia 11.08.2015 r. organ rentowy wskazał, iż kapitał początkowy wyliczony zgodnie z zarządzeniem Sądu na dzień 01.01.1999 r. wyniósłby 187713,35 zł. Natomiast hipotetyczna wysokość emerytury wyniosłaby 3198,37 zł brutto, a po waloryzacji od 01.03.2015 r. - 3234,37 zł brutto. Do obliczania podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1979-1988 ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 123,62%. Odwołujący nie kwestionował tego wyliczenia.

(dowód: pismo ZUS z dnia 06.05.2015 r. z załącznikami -k. 51-57 as,

pismo odwołującego z dnia 01.06.2015 r. -k. 61-64 r. as,

pismo ZUS z dnia 24.06.2015 r. z załącznikami -k. 72-80 as,

pismo odwołującego z dnia 25.06.2015 r. -k. 82-84 r. as,

pismo ZUS z dnia 11.08.2015 r. z załącznikami -k. 91-99 as,

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zalegające w aktach organu rentowego oraz dodatkowe dokumenty przedłożone w toku postępowania przez odwołującego, które nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony postępowania. Brak więc jakichkolwiek podstaw, które należało by uwzględnić, nawet z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego znaczenia dowodowego.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka Z. K., ponieważ świadek nie dysponował wiedzą na temat rzeczywistych zarobków odwołującego.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie, spór pomiędzy stronami sprowadzał się zasadniczo do określenia wysokości zarobków uzyskiwanych przez odwołującego w spornych okresach. Powyższe kwestie przekładały się bowiem bezpośrednio na określenie wysokości kapitału początkowego i w konsekwencji należnej odwołującemu emerytury.

W. W. ur. (...) r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27.10.2014 r. wydaną na podstawie art. 24a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 z późn. zm.) organ rentowy przyznał odwołującemu emeryturę w miejsce pobieranej renty z tytułu niezdolności do pracy począwszy od dnia 12.10.2014 r. tj. od ukończenia powszechnego wieku emerytalnego. Wysokość emerytury została ustalona w oparciu o art. 26 powołanej ustawy. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 71011,10 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 537976,37 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 209,20 m-cy. Wyliczona kwota emerytury wynosi 2911,03 zł. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określony w art. 26 ustawy emerytalnej: $(71011,10 + 537976,37) : 209,20 = 2911,03$ zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2397,04 zł.

Odwołujący domagał się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie jej wysokości przy uwzględnieniu rzeczywiście osiągniętych zarobków w trakcie zatrudnienia w (...) od 05.11.1974 r. do 31.07.1979 r. i (...) w T. w okresie od 16.08.1979 r. do 31.08.1988 r. i przedłożył w toku postępowania dokumenty pracownicze w tym angaże, karty zarobkowe.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 w zw. z ust. 1b pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie: od dnia 1 kwietnia 1949 r. do dnia 30 czerwca 1949 r. wynosi co najmniej 65 lat i 6 miesięcy.

W myśl art. 24a ust. 1 emeryturę, o której mowa w art. 24, przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym. Stosownie do treści art. 24 a ust. 3 powołanej ustawy emeryturę oblicza się zgodnie z art. 26, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 powołanej ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185. Stosownie do art. 26 ust. 1 cyt. wyżej ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

W myśl art. 174 ust. 1 powołanej ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

2. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

3) ⁽³³⁾ okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

3. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

7. Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.

Sąd ustalił, że odwołujący był zatrudniony od 05.11.1974 r. do 31.07.1979 r. w (...)w wymiarze pełnego etatu i otrzymywał wynagrodzenie akordowe. Na podstawie dokumentacji pracowniczej wynika, że odwołujący pobierał wynagrodzenie: w okresie od 05.11.1974 r. według stawki 13,50 zł za godz., od 15.09.1976 r. według stawki 15,50 zł za godz. W 1977 r. jego zarobki wyniosły 57239,00 zł, w 1978 r. 70130,00 zł, a w 1979 r. 50246,00 zł. W okresie od 16.08.1979 r. do 31.08.1988 r. odwołujący był zatrudniony w (...) w T., a jego zarobki wynosiły w 1979 r. 29971 zł, w 1980 r. - 71326 zł, 1981 r. - 109467 zł, w 1982 r. 181994,32 zł, w 1983 r. 160896,57 zł i w 1984 r. 288979,00 zł.

Do wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego i emerytury organ rentowy zgodnie z zarządzeniem Sądu przyjął rzeczywiste wynagrodzenie odwołującego wynikające ze zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji pracowniczej. Organ rentowy obliczył kapitał początkowy i wskazał że wyniósłby on 187713,35 zł. na dzień 01.01.1999 r., a hipotetyczna wysokość emerytury wyniosłaby 3198,37 zł brutto, a po waloryzacji od 01.03.2015 r. - 3234,37 zł brutto. Do obliczania podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1979-1988 ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru na poziomie 123,62%. Odwołujący nie kwestionował tego wyliczenia.

Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 27.10.2014 r. w ten sposób, że przeliczył wartość kapitału początkowego jak również wysokość emerytury odwołującego ustalając jej wysokość na kwotę 3198,37 zł brutto, a po waloryzacji od 01.03.2015 r. na kwotę 3234,37 zł brutto.

Procesową podstawę rozstrzygnięcia zawartego w wyroku stanowił art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.